

[Inge Fischer Møller.]

hr. Jørgen Junior har haft mulighed for at følge arbejdet i socialudvalget, det er jo svært at følge med i det hele. Det er før sket, at jeg har måttet give en lektion med på vejen, og det skal jeg også gøre her. Hvis hr. Jørgen Junior havde været fornuftig, havde han nok sat sig lidt mere ind i bistandslovens problematik, før han kom med et så let eksempel som det, han nævnte.

Hvis en kommune giver hjælp til en person, som er alkoholiker, kan kommunen stille krav til den person, enten om at hjælpen bliver administreret for ham eller hende, der får den, eller om at den person, der får den økonomiske hjælp, lader sig behandle. Hvis den pågældende nægter at tage imod det tilbud, kommunen giver, er der ingen hjælp at hente.

Til fru Grethe Philip og fru Karen Thurø Hansen har jeg også et par bemærkninger. Det blev sagt, at jeg gik let hen over problemerne. Nej, jeg mener absolut, at alkoholmisbruget er et svært problem, men jeg mener ikke, at folketingsalen er det rette forum at drøfte spørgsmålet i.

Jeg synes også, det ringe fremmøde, vi har i salen, taler sit tydelige sprog, og jeg nævnte også i min indledning, at jeg mente, spørgsmålet bedre ville kunne klares ved at diskutere det indgående i udvalget.

Der er blevet talt meget om forældrenes ansvar, og det, vi må gøre os klart, er, at det ikke er alle forældre, der har mulighed for at leve op til det tyngende og store ansvar, det er at være forældre. Derfor kan man ikke ensidigt sige, at det er forældrenes ansvar at hjælpe de unge. Hvis forældrene af en eller anden årsag ikke kan klare den opgave, må og skal samfundet træde til.

Jeg synes, de bemærkninger, der er faldet her i dag, viser, at vi alle sammen synes, der er et problem, vi har bare forskellige opfattelser af, i hvilket forum det bør diskuteres. Skulle resultatet af debatten i dag blive, at der er noget, man kan arbejde videre med, skal jeg nok også – selv om jeg ikke er tilhænger af en isoleret alkoholdebat – på rimelig vis følge debatten op og gøre, hvad jeg kan for at sikre, at forholdene bliver bedre.

Jørgen Junior (FP):

Både ministeren og fru Inge Fischer Møller prøvede at få det til at se ud, som om jeg havde udtalt min generelle, ufejlbare mening

om ungdommen. Jeg har udtalt mig om et mindretal af ungdommen, som hører til problembørnene. Jeg har ikke talt generelt. Jeg er også af den overbevisning, at flertallet af ungdommen er sig sit ansvar bevidst, og det er også det, jeg har sagt. Ansvarsforfladigelsen har imidlertid skabt en gruppe, som jeg mener har svært ved at leve op til det ansvar, som burde præge folk i et moderne samfund. Jeg har ikke udtalt mig om ungdommen generelt.

Så er der fru Inge Fischer Møllers bemærkninger om, at vi altid vil lange ud efter dem, der har det dårligt. Det er bare noget forfærdeligt pjat, for det vil vi faktisk ikke. Det er en af vore fornemste opgaver at hjælpe de svage og også at hjælpe de unge med at komme i arbejde. Jeg er godt klar over, at fru Inge Fischer Møller ikke mener, vi stiller forslag, der tjener det formål. Tilsvarende kan jeg fortælle fru Inge Fischer Møller, at vi mener heller ikke, socialdemokratiet har evnet den opgave, og vi mener, vore veje fremefter er rigtigere end socialdemokratiets, men det har naturligvis ikke meget med alkoholdebatten at gøre.

At fru Inge Fischer Møller gerne vil lære mig lidt om, hvorledes bistandsloven og konstanthjælpen fungerer, fordi jeg ikke har fulgt med i mit arbejde i socialudvalget – noget i den retning var det, der blev sagt – det er selvfølgelig meget sødt, og det vil jeg også tage til mig. Der er mange ting, man skal lære stadig væk. Jeg tror nok, at det, jeg udtalte om konstanthjælpen, ikke var helt ved siden af.

Mette Madsen (V):

Fru Inge Fischer Møller sagde, at alkoholforbrugsstigningen ikke var større end den stigning, der havde været i forbruget i øvrigt her i landet. Jeg vil godt svare fru Inge Fischer Møller, at en stigning i forbruget af lædermøbler, køleskabe og tøj jo ikke er noget, der medfører skade på personer og skaber familietragedier. Derfor synes jeg ikke, man kan sammenligne de ting.

Fru Ebba Strange sagde, at der var mange, der havde overdramatiseret hele problemet, og ministeren sagde, at jeg havde fremstillet Danmark som et Sodoma. Jeg kunne jo bare prøve at sammenligne med, hvordan tallene var i andre lande. Må jeg sige til indenrigsministeren, at jeg ikke har fundet nogen interesse i at sammenligne Danmark med andre lande. Det, jeg har gjort, er, at jeg har sammenlignet Danmark i dag med Danmark for 10 og 20 år siden, og